

॥ २७ ॥ मुख्यः सत्यः आत्माचगतिश्चआश्रयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ हेअरविंदाक्ष पृथगात्मनां देहाद्यभिमानिनां सतामितरेषां पदोपसर्पणं यथामृ
षाभवेत्तथासुहृत्प्रियात्मनस्तवपदोपसर्पणं मृषानभवेत् यद्यस्मात्नोभक्तानामद्भुतं वपुरदीदृशः दर्शितवानसि पाठांतरे पृथगात्मनो भेददर्शिनः पुंसः
असतां परिच्छिन्नानां पदोपसर्पणं यथामृषेत्यर्थः ॥ ३० ॥ एकांतजनाभक्ताः प्रियायस्य ॥ ३१ ॥ अप्ययां भोधौ प्रलयार्णवे त्रैलोक्यं भूर्भुवआ

नूनं त्वं भगवान् साक्षात् हरिर्नारायणोऽव्ययः ॥ अनुग्रहाय भूतानां धत्से रूपं जलौकसाम् ॥ २७ ॥ नमस्ते पुरु
षश्रेष्ठ स्थित्युत्पत्त्यप्ययेश्वर ॥ भक्तानां नः प्रपन्नानां मुख्योत्थात्मगतिर्विभो ॥ २८ ॥ सर्वेलीलाऽवतारास्ते
भूतानां भूतिहेतवः ॥ ज्ञातुमिच्छाम्यदोरूपं यदर्थं भवता धृतम् ॥ २९ ॥ न तेऽरविंदाक्ष पदोपसर्पणं मृषाभवे
त्सर्वसुहृत्प्रियात्मनः ॥ यथेतेरेषां पृथगात्मनां सतामदीदृशो यद्वपुरद्भुतं हिनः ॥ ३० ॥ श्रीशुक उवाच
इति ब्रुवाणं नृपतिं जगत्पतिः सत्यव्रतं मत्स्यवपुर्गुणक्षये ॥ विहर्तुकामः प्रलयार्णवेऽब्रवीच्चिकीर्षुरेकांतजन
प्रियः प्रियम् ॥ ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच सप्तमेऽद्य तनादूर्ध्वमहन्येतदरिंदम ॥ निमंक्ष्यत्यप्ययां भोधौ
त्रैलोक्यं भूर्भुवादिकम् ॥ ३२ ॥ त्रिलोक्यां लीयमानायां संवर्ता भसि वै तदा ॥ उपस्थास्यति नौः काचिद्विशा
लात्वां मये रिता ॥ ३३ ॥ त्वं तावदोषधीः सर्वा बीजान्युच्चावचानि च ॥ सप्तर्षिभिः परिवृतः सर्वसत्त्वोपबृंहितः
॥ ३४ ॥ आरुह्य महतीं नावं विचरिष्यस्य विक्लवः ॥ एकाणवे निरालोके ऋषीणामेव वर्चसा ॥ ३५ ॥ दोधू
यमानां तां नावं समीरेण बलीयसा ॥ उपस्थितस्य मे शृंगे निबध्नीहि महाहिना ॥ ३६ ॥ अहं त्वामृषिभिः साकं
सह नावमुदन्वति ॥ विकर्षन् विचरिष्यामि यावद्वाह्मीनिशाप्रभो ॥ ३७ ॥ मदीयं महिमानं च परं ब्रह्मेति शब्दि
तम् ॥ वेत्स्यस्यनुगृहीतं मे संप्रश्नैर्विवृतं हृदि ॥ ३८ ॥

प्राप्स्यति ॥ ३३ ॥ ओषधीः आदायेति शेषः ॥ ३४ ॥ ऋषीणामेवालोकेन विचरिष्यसि ॥ ३५ ॥ महाहिना वासुकिना ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
मेमया अनुगृहीतं प्रसादीकृतं हृदि अपरोक्षं वेत्स्यसि त्वया कृतैः संप्रश्नैः मेमया विवृतं प्रकाशितं संतम् ॥ ३८ ॥